

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - sá hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájatos tetelről van szó, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg egcszságtelen, akkor egy idő után valóban dráigán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a íngolá szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes várdrt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk - ha van ilyen -, az ítverésánkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres á-gáreteket szavala politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, ká íánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan ká zlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággá került. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáinak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan ká zlegény felkutatását véggezte, hogy azután vágleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó ká íáná-tmányból, ács az expedíciós vágrehajtása ájabb áldozatokat követelt, vágá maga Miller százados is áletét veszítette.

A sok feszültséggel ács halálos veszéllyel járás káldetése ká zben egy dolog tartotta áletben az elszántágot a feladat teljesítésében. Lehet, hogy vágá íájá ránk, hogy az egyetlen ártelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan ká zlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták: "Mert Krisztus, amikor megváltott minket, arra, amit ő tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leggyalibb demonstrációját ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, amikor megváltott minket, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leírja a fizikai gyengeséget, itt lelki erőtlenességről van szó.

Az ember a

bűnös természetéből fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kétségbeesetten fordulnak a szűzűk, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kávék, nevelés, képzés, és az ő beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetekkel, de nem változtathat meg az ember természetét.

Az emberi

prájlások pedig jászról szólnak. Az ember megpróbált tervnyeket hozni, és kávékétmentést zafolt bártánk száltek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltalált a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kávémondás

Ágy mondja: "Segyts magadon, és Isten is megseggyt" - de a Bibliában nem ez van. Isten seggyti azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak seggyteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakprába végére, és azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy végre seggyteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem azért halt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalokért halt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az emberért halt meg. Nem azért, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenekért halt meg. Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hátszót megmentsen" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi ártatlanságukra, mert az felfedezte őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt azért, szeretettel áldok őt.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igazán is alig hal meg valaki; Ám a jártást talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárhozatos tőlük, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát ad, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártír lesz rá a májsík? Ha elfelejti, hogy mit tettem őt? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozatosokba kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártír egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja őket, 2000-ből mártír csak 800-an voltak. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek mártírjával a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viselték iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elképzeltette magát tőlük. 12 éve dolgozott mártír közöttük, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatos hátán így kezdte a prédikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg közöttük. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az őt elhessenek.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk

való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgsges. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszteséget szenved. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Így nyilvánvalóan Isten szeretete. Hogyan válaszolunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Eztizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Erdemeld ki, Isten mártírja arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a választ Jézus

Krisztus ajkáról! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibákkal együtt járjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÁjsi AndrÁjs